BE SOCIAL
Scan, lees & deel!

Gaat de geschiedenis zich recyclen?

Als u dit verhaaltje begint te lezen, zult u wel denken: 'Die Flip van der Velden is toch exit? Die man bestaat toch helemaal niet meer? Die is met de vuilnisman meegegeven.' Nee, helaas voor jullie. Niets van dat alles.

Flip van der Velden
Flip van der Velden is werkzaam in de kunstgrasbranche. Hij verbaast zich over de ontwikkelingen die daar gaande zijn en wil die verbazing graag delen met de lezers van dit blad. Van de Velden is natuurlijk een pseudoniem, maar de echte naam van Flip is bekend bij de redactie van dit blad.

Het is inderdaad wel een paar jaar geleden dat ik voor het laatst een stukje mocht schrijven voor dit vakblad. Maar ik ben er nog steeds *alive and kicking*. Ik schreef en schrijf die stukjes niet omdat ik het nou zo leuk vind om stukjes te schrijven. Verre van dat. Ik heb het al druk genoeg. Maar gewoon omdat ik mijn frustratie (en irritatie) over wat er gebeurt in de branche niet voor me kan houden. En dan is het handig om die irritatie even van me af te schrijven.

Mijn irritatie nu geldt de laatste ontwikkelingen in de kunstgrasindustrie op het gebied van recycling. We weten allemaal dat we op dat gebied niet in een hemels paradijs wonen, maar alles in ogenschouw nemend waren we met z'n allen best aardig onderweg. We hadden twee serieuze, krachtige en ook financieel sterke partijen, die zich over de recycling van kunstgras hadden bekommerd. Met andere woorden: we hadden capaciteit en we hadden competitie.

Maar nu blijkt het verhaal toch een beetje anders te zijn. De ene partij, GBN, inmiddels AGR geheten, is overgenomen door een andere partij. Iedereen houdt stijf de kaken op elkaar over wat daar precies op de achtergrond gebeurd is. Maar laten we eerlijk zijn: meestal vindt zo'n overname niet plaats omdat alles tiptop in orde is. Overigens lijkt het met AGR natuurlijk wel gewoon goed af te gaan lopen. De nieuwe eigenaar, Van Werven is een serieuze partij met veel kennis op het gebied van recycling. Maar toch, niet alleen maar feest. Ook de tweede aanbieder van recycling van kunstgras, Re-Match uit Denemarken, wordt, of liever gezegd werd, ondersteund door een ogenschijnlijk zeer kapitaalkrachtige private-equity partij. Ondanks dat alles is besloten de hoofdvestiging in Denemarken te sluiten. Het laatste nieuws is dat ook de vestiging in Tiel zich in heel zwaar weer bevindt. Dat sluiten van de vestiging in Denemarken leek mij, met mijn kennis van de markt, al een lastig te begrijpen stap. In Denemarken zit je hartstikke dicht bij de grote en zeer serieuze kunstgrasrecyclingmarkt van de Scandinavische landen. Als het daar al niet kan, waar kan het dan wel?

> We hadden twee serieuze, krachtige en ook financieel sterke partijen, die zich om de recycling van kunstgras hadden bekommerd. Met andere woorden: we hadden capaciteit en competitie.

In de beperkte communicatie van Re-Match wordt heel summier ingegaan op de redenen van het debacle. Er wordt vooral geklaagd over het feit dat aanbestedende partijen onvoldoende urgentie in de markt zetten om de meerkosten van recycling terug te verdienen. Volgens mij staat er niets anders te gebeuren dan dat de industrie en de opdrachtgevers de handen weer in elkaar moeten slaan. Wie zit er te wachten op een tweede Tuf Recycling? Dat is uiteindelijk in niemands belang. Natuurlijk gaat dat geld kosten, maar het alternatief is dat we met z'n allen geen kunstgrasvelden meer kunnen bouwen.